

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Grupper, har haft en saadan Prisstigning som Korn og Oliekager. Det er et Forhold, som ikke alene rammer Landbruget, men i høj Grad rammer os alle, for det er en given Ting, at uden en Indtægtsstigning vil en Forhøjelse af disse Varepriser paa ca. 65 pCt. betyde en saadan Forringelse af Landbrugets Rentabilitet, at den ikke kan bæres ret længe, og derfor er der en meget stor Fare for en Tilbagegang i Produktionen, en Nedgang i Eksporten, som vil ramme dansk Landbrug overordentligt haardt. Men dette Spørgsmaal maa løses paa en anden Maade end ved en Kronenedskæring, for vi maa huske paa, at ved en Kronenedskæring bliver Danmark ikke en Øre rigere. Man kan tale smukt om, at det gælder om at faa saa mange Kroner hjem som muligt, men hvad betyder dette, naar disse Kroner er mindre værd? Flere, men mindre værdifulde Kroner er jo ikke bedre end færre, men værdifuldere Kroner. Men dette Spørgsmaal kan løses paa en anden Maade, hvis man vil.

Flertallet her i Landet, som er interesseret i, hvilken Kronepolitik man fører — det er jo alle interesserede i —, ønsker ingen Kronenedskæring, for de har samme Interesse i Kronens Værdi, som Landbrugerne har, selv om de maaske har hver sin Opfattelse af Stillingen. Det er dog gammel demokratisk Politik, ogsaa Venstrepolitik, at det er Flertallet, der maa angive Retningslinierne, men det var jo ikke det, det ærede Medlem anbefalede her i Formiddags.

Det ærede Medlem udtalte om mig, at jeg var for svag en Mand. Det er muligt, det ærede Medlem har Ret heri — jeg skal ikke udtale mig om mine personlige Karakteregenskaber eller Kvalifikationer. Men jeg er ikke sikker paa, at store Ord og Trusler som dem, vi hørte i Formiddags, absolut er Kendetegn paa Stykke.

Jeg vil dernæst sige, at for mig er 22,40 ingen Religion. Ved at høre det ærede Medlem og andre faar man Opfattelsen af, at det efterhaanden er blevet en Religion for dem. Naar nu Flertallet ønsker, at Kronen skal blive staaende for Øjeblikket paa Grund af Prisstigningerne — der er meget, der taler for, at dette er rigtigt, men kun lidt, der kan anføres for, at det skulde være forkert —, saa er det absolut afgørende for mig i denne Sag at opnaa et Resultat, som er til Gavn for Landbruget, og som Flertallet er enigt om. Det kan ikke være saadan efter det, jeg har lært i dansk Politik ved at følge mit eget Partis Politik, men ogsaa ved at iagttage Partiet Venstres,

at det skal være Mindretallet, der dikterer, og Flertallet, der skal bøje sig.

Det ærede Medlem gav en Fremstilling af de økonomiske Virkninger af det, der er foregaaet, og omtalte Statistisk Departements Redegørelse for disse Virkninger. Jeg maa fastholde, at Statistisk Departements Redegørelse er rigtig; naturligvis er den rigtig. Det erkender det ærede Medlem ogsaa, men han siger, at Udgangspunktet er forkert. Det skyldes, at det ærede Medlems eget Udgangspunkt er forkert; for det er jo ikke rigtigt at sige, at det er hele Produktionen, der rammes af de skete Ændringer. Alt det, Landmændene selv fortærer, er naturligvis ikke med. Alt det, Landmændene indvinder ved at blive fri for en Kronenedskæring, som vilde betyde højere Priser, kan man heller ikke regne med. Det ærede Medlem siger, at Tabet, som er ansat til 50 Mill. Kr. eller deromkring, skulde sættes til omtrent det dobbelte, men det er helt umuligt. Det ærede Medlem anfører, at man maa tage Hjemmemarkedet med. Ja, det er rigtigt, men hvad de 6 pCt. angaar, er Hjemmemarkedet holdt udenfor; det Spørgsmaal ordnes paa anden Maade, idet man forhøjer Noteringerne og lader Forbrugerne herhjemme betale det. Man kan ikke regne det med to Gange.

Der er tre Hovedgrupper, som er ramt af Sterlingfaldet, uden at der er opnaaet tilsvarende Prisforhøjelser, og det er Smør, Bacon og Æg. Det er Salget af disse Varer i England og i Lande, som er berørt af Sterlingkursens Fald, der er ramt. At der er andre Varer, som er steget i Pris, fordi man har sænket Kronen med 8 pCt., kan da ikke berettigede Krav om, at der ogsaa paa det Omraade skal ydes Erstatning til Landmændene.

Hvis man vil se paa, hvad der bruges herhjemme af de Varer, som jeg her har nævnt, saa er det efter Slagteriernes egen Opgivelse rundt regnet saaledes, at vi det sidste Aar har eksporteret mindst 3½ Million Svin, og vi har brugt ½ Million herhjemme, altsaa en meget lille Del af Produktionen. Af Smør har vi eksporteret ca. 150 Mill. kg, og vi har brugt ca. 44 Mill. kg Smør og Mælk omregnet til Smør. Ogsaa her er det kun en meget ringe Del, der bruges herhjemme. Æggene kan jeg ikke opgøre saa nøjagtigt, men saa vidt jeg husker, regner man med, at der højst bruges en Trediedel herhjemme — det tør jeg nu ikke indestaa for —, men i Forhold til de to andre Grupper har denne Gren naturligvis ikke saa stor Betydning.

Det ærede Medlem udtalte — meget